

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 08.03.2018. године**

Председник већа: Добар дан, седите.

Председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 13/14 против окривљеног Драгишић Милана због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 7/14 од 10.10.2014. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на претрес приступили:

- заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић,
- окривљени Милан Драгишић,
- бранилац окривљеног, адвокат Томислав Вишњић.

Обавештен сам да је приступио сведок [REDACTED], је ли тако? Јесте. Добро.

Није приступио сведок [REDACTED], није уредно позван, тако нам се вратила повратница.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

наставља се главни претрес у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у доказном поступку као сведок испита [REDACTED]

Зовите нам [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Добар дан.

Председник већа: Дакле приступио сведок [REDACTED], идентитет утврђен увидом у личну карту серијски број [REDACTED], која се након увида враћа. Кажите ми име оца?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: [REDACTED] рођени сте када и где?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро, са пребивалиштем? Живите на адреси?

Сведок [REDACTED]: Тренутно сада живим у [REDACTED] на адреси.

Председник већа: Адреса је?

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Добро, шта сте по занимању?

Сведок [REDACTED]: Дипломирани правник.

Председник већа: Дипломирани правник, добро. Кажите ми јесте у сродству са овде окривљеним?

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Шта сте му Ви, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] јесте.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED] да.

Председник већа: Добро. Да ли сте у завади?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Ви сте [REDACTED]. Имате право да не сведочите, да ли желите да сведочите?

Сведок [REDACTED]: Желим.

Председник већа: Упозорен да није дужан да сведочи, изјави да жели да сведочи, бићете испитани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело,

нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника, као што је овде окривљени, изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу Вам и текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи да да не понављате цео текст: заклињем се својом чашћу да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Знате због чега сте овде? Знате који је догађај у питању?

Сведок [REDACTED]: Знам.

Председник већа: Ајте нам укратко испричајте то је било које време, година, месец, датум, ако се сећате датума због специфичних околности?

Сведок [REDACTED]: То је било 20. септембра.... овај...

Председник већа: Само да Вам ја кажем па ћете Ви говорити, па нам реците у то време Ваш брат, овде оптужени да ли је био ангажован војно или на неки други начин, како је био ангажован, како сте Ви били ангажовани, и шта се десило том приликом...

Сведок [REDACTED]: Он је био ангажован као војник у Војсци Републике Српске, ја сам тада био на функцији начелника безбедности бригаде, Треће петровачке бригаде.

Председник већа: Датум је био ајте још једном?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Датум је био?

Сведок [REDACTED]: Датум је био 20. септембар, то је догађај један био гдје је када су војне обвезнике послали на ратиште, и у заседи је њих 17 тада убијено, изнад села Радић код Босанске Крупе, и ја сам тада чуо да је било рањених, и онда су ме зовнули горе у онај центар везе, каже има 17 мртвих, каже биће проблем, долазе, догоне их, треба видети шта да се ради...

Председник већа: Долазе, нисам разумео?

Сведок [REDACTED]: 17 мртвих има и довешће их камионом у мртвачницу.

Председник већа: Добро. Добро.

Сведок [REDACTED]: И ја сам одатле, нисам знао тачно ни ко је мртав ни шта је, та група знам да је отишла, то су били људи који су познати у граду, њих је ваљда купило као раднички батаљон наки не знам ни ја шта је тачно, али углавном они

су отишли, у засједу упали и они су их ту масакрирали, и ја одатле у ауто и идем пред болницу доле, пред мртвачницу. Камион је дошао „стопедесетка“, они су били малтене сложени као цјепанице, овај, капа крв, шта је, све шокирано, одједном је ту народ почео да долази, ништа само извиру људи, пола града се одједном скупило ту и хајде сад шта ћеш, немаш шта, истовари то разумијеш све. Када смо страницу дигли да истоварамо, мали је био први...

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да. Брат.

Председник већа: Како се звао?

Сведок [REDACTED].

Председник већа: Да, то је надимак, добро.

Сведок [REDACTED]: И тада сам ја, ја сам видио њега овај, [REDACTED] разумијеш, и ја приђем овим момцима што су са мном били, реко водите га одавде, није да ово гледа, нека иде кући, водите га кући.

Председник већа: Да Драгишић Милана одведу кући?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Чисто због транскрипта.

Сведок [REDACTED]: Он је тада када је видио страницу, када се дигла, он је пао по земљи овако, и ја одма овим момцима водите га реко.

Председник већа: Којим момцима?

Сведок [REDACTED]: Са мном што су били.

Председник већа: Како се зову?

Сведок [REDACTED]: Био је овај мали [REDACTED].

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И ајде они су некако успели, он је једноставно човек пукао кроз када је то видио, и ми смо тада организовали смо ове људе да истоваре, истоварили у мртвачницу по поду све, тада сам видио неки су били заклани, неки су били без ушију, то је дешавало се у рату много пута када дође, углавном било је страшно гледати, чак ови гдје су те ране живе биле, крв, ту су чак и црви се почели појављивати, за тако кратко време. И то смо све истоварили...

Председник већа: А јесу у међувремену одвели овај [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, они су њега одвели, ја немам појма, ја сам само рекао водите га реко и пазите.

Председник већа: Јесте видели да су га одвели или претпостављате?

Сведок [REDACTED]: Па ја сам овамо био ангажован, одвели су га ја мислим одмах, али...

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Овај, ја сам овамо био да се то истовари и да се тај народ растјера мало, разумеш, то је страшно било нека ситуација баш није нимало под контролом, тада та следећа два дана је био у граду хорор. Не знаш ни ко је пуцао, ни гдје је пуцао, то је било убијања, било свега, тако да је не знам та два дана су била страшна, разумијеш, ја сам имао врло мали број полицајаца ових војних који су били више ангажовани за ове војне обавезнике и то све, полиције је било врло мало у граду, вјероватно ради тога што су можда ишли на ратиште, па је мањи број полицајаца био у граду, углавном ти ниси смио изаћи нигдје, поготово по ноћи, мртва глава, једноставно не смијеш носа провирити, а нон стоп се пуцало и убијало. Било је тако безвезних убистава да је то било страшно. Ја сам ту..., рецимо други дан човека су убили на гробљу који је копао раку, неко је са зграде оне тамо узео и пуцао неко, нема појма ни ко ни шта ни како, једноставно убили су човека који није имао везе са животом. Ето, то је један од примера да не говорим гдје су упадали у куће и пуцали и убијали. То је било баш страшно и то је био фактички сада овима некима снагама тамо које су биле један од разлога да изврше исељавање Муслимана и они су њих после тога два, три дана стрпали у аутобусе и пребацили за Травник. То је било ситуација ненормална. Ја тада нисам био ту када су они пребачени, али знам чуо сам све како је било, шта је било. Вјероватно је за та сва убиства, било је њих 15-20 сигурно у та два дана, можда и више, не знам, ту вјероватно сведока није било него само извршиоци и жртве.

Председник већа: И?

Сведок [REDACTED]: То је....

Председник већа: Стали сте, у реду да чујемо ту атмосферу, али стали сте код тих 17 убијених...

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Рекли сте [REDACTED], они су га одвели.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Јесу га колима одвели када већ причамо о томе или?

Сведок [REDACTED]: Па ту је мој, ја сам имао црвеног „голфа“, и вјероватно са њим су га одвели, ја стварно нисам гледао.

Председник већа: Нисте обраћали пажњу.

Сведок [REDACTED]: Ја сам био забављен овамо послом, уопште ме то није ни интересовало. Нисам размишљао о томе.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Углавном када смо ми истоварили све, онда сам стао, сабрао се, погледао оно све, реко сада треба ићи организовати сахране, ићи обавештавати породице, то све треба за кратко време јер било је лешева гдје су већ црви почели фатати, гдје је преклан био рецимо или уши гдје су одсјечене, већ су црви почели. И успјели смо то онда да изорганизујемо сутрадан је било пред општином сви ковчези и онда су породице један по један узимале и возиле на мјесна гробља гдје су сахрањивали једног по једног и тако. Ето, то је тај први дио који је био и најстрашнији. Мислим то је била једна иницијална каписла коју су ови и употребили и злоупотребили да иселе оно остало становништво које је било тамо, али то је више радила цивилна власт и полиција.

Председник већа: Добро, и након тога је ли одлазите Ви негде, где одлазите?

Сведок [REDACTED]: Ја сам константно морао ићи на ратиште....

Председник већа: Не, не, мислим након тога јесте отишли кући, шта сте, шта се дешавало?

Сведок [REDACTED]: Онда су мени јавили каже има проблема горе, шта је....

Председник већа: Ко Вам је јавио, пробајте што..., ја се извињавам и тужиоцу и браниоцу што ја мало ускачем, али мислим да ће бити можда лакше за праћење.

Сведок [REDACTED]: Па није проблем, да вам кажем, ја сам имао овај своје момке и полицајце који су били у граду и тада није било мобилних телефона, само ми је дошао ми је један полицајац каже горе има неки проблем, било је пуцања, не знам шта је, реко ако има идем одма разумијеш, и ја сам овом малом [REDACTED] рекао пази добро, шта је, чули смо каже Мићо је код куће горе срање направио. Ми горе, знате како...

Председник већа: Мићо?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: На кога мисли то?

Сведок [REDACTED]: На [REDACTED]

Председник већа: На [REDACTED], добро. Због транскрипта, на Драгишић Милана?

Сведок [REDACTED]: Да. Да. Не знајући, не знам појма немам шта се дешава, ја сам само видио његов стаклени поглед, човјек погубљен, разумијеш, да је једноставно ниси га могао познати како изгледа.

Председник већа: Опет причате о [REDACTED] ?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И онда смо према горе, каже пошао је, сад треба прићи, људи не знаш како ће човек реаговати, може те упуцати, разумијеш, то је..., страх је био огроман. И ја сам овом малом рекао хајде да фино приђемо и ми када приђемо ти фатај само цијев.

Председник већа: Опет се извињавам што Вас сада прекидам, али тај део док Ви нисте, докле сте Ви дошли, па кренули, па га видели, па га, тај део нам мало опишите, када крећете од мртвачнице, јел долазите Вашој кући?

Сведок [REDACTED]: Па идем горе према кући.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Каже шта је, каже излетео је одавде, пошао је према граду.

Председник већа: То Вам кажу испред Ваше куће?

Сведок [REDACTED]: Да, да, њихове куће, да. Горе стриц где је био.

Председник већа: Горе где Милан живи?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро. Ко Вам то каже?

Сведок [REDACTED]: Па људи који су ту били испред, родбина.

Председник већа: Дакле, испред куће где он живи?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Вама саопштавају шта?

Сведок [REDACTED]: Овај, отишао је према граду каже...

Председник већа: Дакле Драгишић Милан је отишао према граду и?

Сведок [REDACTED]: Пошао је, и ми хајмо за њим, треба га сада наћи.

Председник већа: Је ли кажу шта ради, пошао је према граду или још нешто говоре?

Сведок [REDACTED]: Сав је изгубљен, сав је бјесан шта је, шта се дешава не знам ја, то је моменат био, реко ајмо да га нађемо, разумијеш, да не би направио какав проблем, разумијеш.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И ја овом малом кажем буди опрезан, може и нас помести.

Председник већа: Ком малом?

Сведок [REDACTED]: Овај [REDACTED], то су мени били курири, тај [REDACTED]. Храбри момци, прошли ратиште и све, и реко идемо, пазите, може и нас помести, он не види ништа једноставно. Ја њему чекај, стани, стани само да причамо, само секунду...

Председник већа: Ко ме сада то кажете?

Сведок [REDACTED] Милану. Прилазимо...

Председник већа: Милану Драгишићу.

Сведок [REDACTED]: Ја сам малом одма рекао чим приђемо твоје је да цјев уватиш, нема везе ако пуца, само битно цјев држи да не иде према нама и у земљу нека иде, није битно. И ја онда стани, стани, стани, успијемо га и вратимо га кући. Он човјек кажем вам стаклени поглед, изгубљен, стани болан смири се, дај дошли код куће, дај ту ракију једну, де попи мало, реко ај сједи, ајде дај чашу воде, све у реду поче и онда опет најђе емоција, сузе, плач, ај смири, некако га смиримо, не знам јесмо чак неке таблете му дали, не знам ни ја, да се смири једноставно је човјеку то било страшно, оно најгоре сада долази, то је двориште пуно, улица пуна људи. Не можеш ти, не можеш окренути се разумијеш и онда овамо неко пали, неко бугари, неко „јебем им мајку вако нако“, нема шта се не говори, разумијеш, свака своју неку причу прича, али мислим страшно је било. Ја недај боже још једном поновити овај. И шта, када смо га смирили ту реко идемо, ја морам ићи доле да видим даље шта се дешава, дао, задужио ове да припреме да се копа рака, да се сахрана организује и све то, то треба сутра одмах одрадити и све сам то задужио и онда сам отишао даље па сам после опет долазио, па опет ишао и тако. То је било.

Председник већа: Добро ајте нећу даље, нећу да претерујем сада. Имам..., добро, је ли се нешто десило у том међувремену, јесте Ви чули да се нешто десило?

Сведок [REDACTED]: Па чуо сам ја...

Председник већа: Осим тих, али нешто везано за [REDACTED] за Драгишић Милана?

Сведок [REDACTED]: Да је он пуцао на онога комшију разумијеш, али ја знам они су добри били, иначе су се добро држали, све је то било добро болан у Петровцу, није то било никад проблема прије тога, тај догађај је направио прве

проблеме велике, ја вам кажем тада је било сигурно 15-20 убистава, то бог не зна, ту сваки жив каже ја сам чуо, нико не каже да је видио, нико то није...

Председник већа: А када сте чули, односно чули сте да је тог комшију, тог [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро. А шта су Вам рекли када се то десило, то што сте Ви чули?

Сведок [REDACTED]: Па каже виђ пуцао на [REDACTED], разумијеш...

Председник већа: Када, када сте Ви дошли од мртвачнице или када сте се?

Сведок [REDACTED]: Када сам ја пошао из мртвачнице, овај горе, овај што ми је дошао и јавио каже пуцао је каже јебига, и ја не знајући, немам појма разумијеш, ја идем одмах да реагујем, али то мислим време је било такво и лудо да је то стварно било, не знам.

Председник већа: Добро, ја Вас нећу даље..., да не узимам превише. Браниоче колико се сећам то је Ваш предлог био, је ли тако? Изволите.

Адвокат Томислав Вишњић: Мало пре, да се вратимо опет на овај моменат када сте чули да се нешто дешава са Миланом Драгишићем испред мртвачнице, можете да се сетите или да нам кажете ако се сећате, којим путем или како сте Ви дошли уопште до места где сте видели Милана?

Сведок [REDACTED]: Па ја, ми смо тада од болнице смо ишли околу, нисмо ишли кроз град јер град је био пун људи, све је то ишло према болници, и од болнице како је ишло, ајде реко околу, дошли смо пред кућу, већ је свјет почео долазити, значи ем што је двориште куће било пуно, ем улица комплетна и једна и друга, ту у ствари има раскрсница, све је то било пуно људи и ја тог момента шта је гдје је, отишао је према доле. Ајмо, одма ми јавили, ту прогурашмо се између тих људи, када смо видели на цести, то је можда 150 – 200 метара, не знам ни ја право да ти кажем, отприлике тако негдје, и ја мало кажем пази сада добро и он ситуација је врло напета, не знаш колико је човек пукао, не знаш шта је у питању, може и нас помести болан. Не види он, нема, ја идем дозивам га, и вичем ја сам [REDACTED], сачекај, стани, стани да ти кажем нешто, а малог сам нашпаново одма значи ти фаташ цијев то је морамо га разоружати, човјек је изгубљен. И хајде приђемо, приђемо, и мали кажем узео је цијев, ја стани, „да вам јебем матер“, пусти то, ајде сједај у ауто, шта, ајде сједај смири се болан полако да причамо мајку му јебем не можеш са тим рјешити проблем никакав, разумијеш, мислим велики је то био емотивни шок, горе у моменту када га је доживио, да је могао да нормално влада ситуацијом, да је могао да, то је било страшно и за онога који нема везе, а камоли када имаш брата рођеног разумијеш у таквој је ситуацији.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли је још неко био осим Вас и тог вашег помоћника приликом разоружавања ту присутан?

Сведок [REDACTED]: Па био је, била су њих двојица, [REDACTED] и овај мали, један је возио, један је са мном изишао. Овај је био за воланом. И најбитније је било да смо ми узели пушку, и онда горе када су доњели не знам пушка гдје је била, ја сам ја мислим у гепеку да је остала или не... углавном нисам је хтио оставити горе. И онда смо, ја се извињавам, је ли има само да нос могу ошмркнути....

Адвокат Томислав Вишњић: Ево има.

Сведок [REDACTED]: Е, извините. Овај, то је био, то су били ти моменти који су врло кажем вам ти не можеш предвидети реакцију, а и страх, страх је владао тада, тих дана је иначе страх владао, да једноставно навече, па ко је био у граду само је смјела полиција наићи и војна полиција и нико жив. Када видиш тамо пуцају не смијеш прићи, ми смо стајали пред болницом, они су доле убили једнога момка и касније су убили другог човека у кући једној у Бишћанима, и ми како смо испред болнице стајали, одједном они свјетлећи меци од асфалт се одбијају, и ми смо полјегали и ушли у ауто, не смијеш провирити, не знаш да ти видиш сада гдје је шта, него не видиш ништа и ту смо чекали и ја послае чујем убили су доле једног момка, и једног човјека...

Председник већа: Схватили смо то, али да се вратимо колега на, да не заборавимо где смо стали после.

Адвокат Томислав Вишњић: Да, да. Да ли сте тада приликом разоружавања или у том непосредном временском периоду видели [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Он је ишао одозго иза њега, овај, он је ишао, био је, био је и он је ишао према њему.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: А он је, он није био, он је обично био обучен, ја мислим није војничко имао на себи.

Председник већа: Зашто бранилац то пита. Зато што је [REDACTED] био овде и каже да је био ту, и овај, ту смо се свађали, препирали и овај дечко му увати цјев и отнемо му и узнемо му пушку и тако даље.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Због тога Вас пита. А нисте га поменули малопре, зато Вас пита бранилац.

Сведок [REDACTED]: Па не, јер он је, он је прво ишао, овај га одгурне...

Председник већа: Ко овај?

Сведок [REDACTED]: Једноставно није могао он сам као на њега утицати, овај, то је било, и онда смо ми дошли у том моменту разумијеш смо ми дошли и онда када је овај ухватио цјев, е онда је и он пришао разумијеш дај вамо то хајде смири се.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Знаш, јер он је само мене тада хтјео послушати разумијеш у том моменту, ајде реко смири се идемо до куће. Дошли до куће, реко слушај морамо одрадити ствари неке, нема сада ти можеш радити шта хоћеш али исправити ствар не можеш, и хајде успјели смо некако и да смиримо и да...

Председник већа: То сте сада рекли, лекови, ракија...

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Председник већа: Браниоче?

Адвокат Томислав Вишњић: Да Вас питам конкретно, рекли сте да је то ајде сада да не парафразирам, али неких 150-200 метара од куће било, од куће Драгишића према граду ако сам добро схватио?

Сведок [REDACTED]: Да. Па тако негје, то је гдје је стара пекара, она странчица, таман на оној странчици.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Где је стара пекара, гдје је била сточна пијаца, гдје се скретало.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли Вам је познато, да ли сте тада чули или знате можда да ли је Милан дошао до града том приликом када је, када је...

Сведок [REDACTED]: Није, ту смо, ми смо њега ту срели и вратили. Ту само га срели и вратили.

Адвокат Томислав Вишњић: Када сте га вратили, вратили сте га где тачно?

Сведок [REDACTED]: Кући. У ауто сједи, кући. Дај реко овамо човјече морамо да организујемо се да радимо, треба сахрану завршити, треба све, ништа само неће, и смиримо га разумијеш то све да буде, ја сам то урадио и идем даље, не могу, нисам имао времена да чекам више.

Адвокат Томислав Вишњић: Колико сте још времена Ви провели ту?

Сведок [REDACTED]: Па једно 40 минута до можда сат, није било више, отприлике једно 30-40 минута, тако негдје, морао сам ићи даље.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, сада би Вас питао неколико општих питања везано за неке друге детаље из изјава, да ли можете да нам кажете ко је, коју врсту наоружања, односно ајде да кажемо овако коју врсту муниције су користили војници Војске Републике Српске у време када је, када је Милан био мобилисан?

Сведок [REDACTED]: Обична муниција је увјек била, рјетко кад је било свјетлеће муниције, овај, врло рјетко. То су могли само посебни добити, мислим нема

разлике између те муниције ништа, она једино што по ноћи свјетли, а знам да је овај Баства увјек имао ту свјетлећу, ко му је давао ја не знам, али у јединици није било нико није имао у јединици свјетлећу, у јединицама, у батаљонима.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро, а да ли знате да ли је коришћена дум-дум муниција, такозвани распрскавајући меци?

Сведок [REDACTED]: То нема, то има у каубојским филмовима, каква дум-дум муниција, то војска нема. Па то специјалне јединице могу можда имати, а обична војска ма нема шансе да приђе, то само у каубојским филмовима има, јер дум-дум муниција то је прво забрањена муниција, а друго то се користи за атентате, за овако, за онако, то се прави муниција која се посебно прави, то је посебно пуњење, то нема везе, војска је класично имала. „Први партизан“ Ужице ми смо имали `89. годину, а они из Петог корпуса су имали `94. у њих је новија била, млађа, тако.

Адвокат Томислав Вишњић: Које је наоружање Милан имао када сте га разоружавали?

Сведок [REDACTED]: Аутоматску пушку је он увјек носио, аутоматску пушку.

Адвокат Томислав Вишњић: Није био митраљез или нешто?

Сведок [REDACTED]: Није, какви. Пушкомитраљези су рјетки били, они се претежно нису ни носили кући.

Адвокат Томислав Вишњић: Да ли је можда имао са собом кутију са муницијом или неке реденике?

Сведок [REDACTED]: Не. Те „84-ке“ оне се нису носиле кући из више разлога, што јединица увјек била на положају и оне су увјек биле на положају и требале су да буду, носиле су класичне ово аутоматске пушке и ако је ко евентуално имао „паповку“, то се носило кући када је ишло, а ово горе остављало се увјек.

Адвокат Томислав Вишњић: Када сте вратили Милана кући, рекли сте отприлике 45 минута, сат времена сте провели ту, да ли сте чули можда осим овога што сте већ рекли суду, да је Милан пуцао на [REDACTED], да је Милан пуцао на још некога?

Сведок [REDACTED]: Не, само [REDACTED], а чуо сам да овамо на гробљу су убили неког [REDACTED], човјек је копао раку за једног што је убијен, неко га је са зграде, са оних зграда неко је дошао човјека убили болан није везе нема, човјек био алкохоличар, онако добар човјек ништа ником није ништа скривио. Копао раку, ту га убили...

Адвокат Томислав Вишњић: Не, не...

Сведок [REDACTED]: Ту су још неке....

Адвокат Томислав Вишњић: Извињавам се, питам Вас да ли сте чули да је Милан пуцао на још некога?

Сведок [REDACTED]: Не. Само на, за [REDACTED]

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Када сте у том поступку ајде да кажемо када сте Ви пришли и када сте разоружавали Милана, да ли је он тада пуцао?

Сведок [REDACTED]: Не. Он је тада стао, стани, чекај, стани, оно прича, ово, оно. Да ли је он у међувремену дотле докле је дошао пуцао, ја то не знам и нисам ни могао знати. Углавном цјев није била врућа, ја, јер цјев ако се пуца мора бити врућа, треба можда да прође три, четири минута да се охлади, али је врућа у сваком случају свака цјев, то је...

Адвокат Томислав Вишњић: Хвала. Е сада да Вас питам, да ли сте чули за убиство две особе код старог хотела?

Сведок [REDACTED]: Чуо сам, чуо сам, било је за њих, било је овога на гробљу, било је, па било је ту десетак, петнаест случајева, то је читав дан и ноћ по граду се пуцало. То ти не знаш, нико жив не зна шта и како је, људи су кажем ти човјека у гробљу убили са зграде вјероватно, дигао из стана, гађао човјека и убио. Човјек копао раку.

Адвокат Томислав Вишњић: То Вас питам зато што....

Сведок [REDACTED]: У то време већ је била ситуација...

Адвокат Томислав Вишњић: То Вас питам зато што је овде један сведок у неким изјавама које је касније ставио под знак питања, али без обзира да проверимо, тврдио да прво ајде да Вас питам овако да ли је у близини старог хотела постојао неки кафић?

Сведок [REDACTED]: Па има кафић који је мој брат држао у центру наспрам старог хотела, кафић има мој брат близанац који је умро прије три године, он је држао ту кафић.

Адвокат Томислав Вишњић: Је ли знате можда име особе која је радила у кафићу у то време?

Сведок [REDACTED]: Код њега је један човјек, двојица су у ствари радили, [REDACTED] је радио увјек, [REDACTED], он није мјењао конобаре, само су они радили и увјек су радили. У рату је кафић радио само прву смјену, другу смјену није радио.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Да ли сте чули можда, ајде док сте били тамо у том дану или тако нешто, да је можда Милан убио та два, те две особе?

Сведок [REDACTED]: Нисам, гледајте они, ја сам чуо ту доле да су двојица убијена, али кажем вам тих дана је сам по граду та два дана болан то се пуцало не зна се ко је пуцао, ни гдје је пуцао ни шта је пуцао, само овога убило овдје, овога убило

овдје, онога... Полиција није радила свој посао, ја сам полицајац предратни био сам прије рата командир, ја сам се са њима тада свађао иначе доста пута сам се свађао што су они били непрофесионални у рату тотално, то је једна ствар, ни на једно убиство нису извршили увиђај, што је било, па ја кажем људи па прије рата ко погине мораш увиђај завршити, да кажеш од чега је погинуо, па човјек је убијен морате урадити увиђај, ма како, јебеш то, затрпавај. Они су тако радили. Мислим ја сам им то замерио, ја сам рекао то тако не иде, Ви радите како хоћете, али одмах знаш, одмах си ти лош Србин и онда имаш проблема касније разноразних. Они нису радили увиђаје ни за један случај, и то је у најмању руку скандалозно, човече стока погине мораш увиђај вршити, па то је основно правило, па ево код ових свих убистава ајде нека каже из које пушке је убијено, која врста муниције, које чауре, шта је вештачено, шта је, где, ајде.

Председник већа: Добро, браниоче?

Сведок [REDACTED]: То нема, не постоји нигдје ништа, само постоји прича.

Адвокат Томислав Вишњић: Кажите ми да ли знате, односно да ли сте чули за особу која се зове [REDACTED], или [REDACTED] са надимком [REDACTED], са надимком [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Знам. Знам га још када је био дјете од 8 година он је почео у шуми са коњима радити, његов отац је убио брата близанца, а били су алкохоличари, и убио је, ја сам тај увиђај и радио тада и он је и осуђен.

Адвокат Томислав Вишњић: Молим Вас да се фокусирасте на питање, дакле занима нас [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Да, да, сада ћу да објасним шта је, ово је увод да објасним ко је [REDACTED]. Он је један тип момака да не кажем ретардиран, који је злоупотребљен од стране некога за неке ствари, доведен је у војску, дали су му „84-ку“, прозвали га „[REDACTED]“ Он је гледао филм о [REDACTED] и одушевио се. Дође треба онога рокнути, он оде рокне, он мисли да ради за државу, сав сретан. И они су га користили за те ствари и сада ти што су га користили на слободи, а он је отишао, одлежао 20 година, и то је та трегедија, значи то је дечко који је болестан буквално малтене био, којег су они тако злоупотребљавали, да је то страшно било. Ето, и он је начинио био тих убистава, знам оног једног да је убио доле и све то и тада ја као начелник безбједности он је тада био у извиђачима као, када је убио тога момка доле у Бишћанима, ми га ухапсимо, ја војну полицију, ухапсимо, и у Дрвар у затвор уз кривичну пријаву предамо. Други дан начелник оштине тадашњи [REDACTED], иде доле, ослободи га. И овај је дошао ето јебо ти мајку, какав си ти Србин, ти хапсиш, а мене мој начелник не да. Сад ја долазим у проблем разумијеш, будала разумијеш навече дође сврне ме разумијеш и то, једноставно само си се морао склањати ништа друго, ми смо њега одмах ухапсили и предали уз кривичну пријаву, ма одмах је он експресно пуштен и ко херој хода по граду, не можеш ништа.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ето то је [REDACTED], у ствари он је [REDACTED] презиме, а [REDACTED] му је по жени, од жене је узео презиме када је изашао из затвора, он је

одлежао 20 година, њега је суд у Бихаћу ухапсио, осудили су га и све то, али то је трагедија што је он лежао, требали су лежати они који су га направили.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Мислим момак је ретардиран.

Адвокат Томислав Вишњић: Знате ли можда шта је....

Председник већа: Микрофон. Микрофон.

Адвокат Томислав Вишњић: Аха, добро. Знате ли можда шта је било са породицом овог комшије Драгишића, [REDACTED] после тог догађаја када је [REDACTED] убијен?

Сведок [REDACTED]: Па ја колико знам они су отишли негдје вани, сада ја виђам оног малог, ја сам са њим добар и сада, [REDACTED] видим га када одем у Петровац, ја одем у Петровац, тамо сам и пријављен, мајка ми тамо у Петровцу сама, 82 године, па ја онда сваки викенд сам тамо. Тамо сам и пријављен. Видим ја њега и....

Адвокат Томислав Вишњић: Не, не, мислио сам непосредно после тог догађаја, не сада?

Сведок [REDACTED]: Аха, не знам стварно. Стварно не могу рећи.

Адвокат Томислав Вишњић: Кажите ми када се смирила ова да је тако назовемо хаотична ситуација у Босанском Петровцу?

Сведок [REDACTED]: Једно два и по дана је то трајало, и онда је тај као кризни штаб одлучио да исели Муслимане и скупили су их све, доле до бензинске станице, трпали у аутобусе и возили на Влашић горе где су они онда на Влашићу изашли и преко линије прешли...

Председник већа: Два и по дана док нису ово урадили?

Сведок [REDACTED]: Два и по дана, тако. То је сваки дан пуцало и убијало се. То је стварно било једна немогућа ситуација.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Да Вас нешто питам, да ли Вас је неко после рата контактирао у вези тих догађаја, мислим од истражних органа, полиције, тужилаштва БиХ?

Сведок [REDACTED]: Није, покушао је, био је неки несретник Србин који је доле радио, то је толико лош човек да сам ја њему рекао ја са тобом не желим да разговарам, знам све али не желим да те видим на очи моје, то је неки [REDACTED] он је отишао и тај човек је против Срба радио, само значи га је интересовало то, и он је покушао мени и ја сам рекао бјежи ми са очују да те не видим једноставно значи то је био само покушај се десило и никада после нисам хтјео, јер ја сам касније радио и у СИП-и у Сарајеву и све то, нисам хтјео са њима комуницирати нимало из Кантоналног МУП-а поготово, зато што су они сви обојени, само их интересује убиство Муслимана и ја кажем шта је са 180 Срба који су остали тамо, који су убијени звјерски, ако ћемо о

томе причати, није проблем, ја ћу Вам дати изјаву, они нису хтјели о томе, е онда нећемо ни да причамо о томе.

Адвокат Томислав Вишњић: Добро. Када сте вратили Милана, рекли сте да је већ около, око куће било пуно људи?

Сведок [REDACTED]: Па не око куће, то је и улица и једна и друга и трећа, све је било пуно људи, ниси могао проћи једноставно, то је страшно било, сав град како су дошли пред болницу онда су пред куће, то је било страшно, то сав град значи све живо што је било, што је могло изаћи, јер мали је то град, сви су они били познати и то је био шок један разумијеш, једна темпирана мина која је дала окидач овамо овима да раде што су радили.

Адвокат Томислав Вишњић: То би било то судија за сада. Хвала.

Председник већа: Добро. Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја ћу да Вас питам па ме Ви исправите ако сте већ то рекли, ја сам разумео да сте Ви од тог камиона према кући Вашег брата од стрица кренули колима околним путем?

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дошли сте до куће, а кренули сте према кући и онда сте чули да је он направио неко срање?

Сведок [REDACTED]: Да, да, горе да је, да.

Председник већа: Човек рече срање, тако да...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дошли сте до куће, нисте га затекли и рекли су Вам да је он кренуо према граду, према центру?

Сведок [REDACTED]: Да, каже иди одмах, овај мали је отишао за њим, Милорад и ја сам кренуо одмах.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то улица Булевар, односно улица ЈНА?

Сведок [REDACTED]: Да, да, бивша улица ЈНА. Ту је била стара станица полиције.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И како сте Ви кренули за њим, пешке или?

Сведок [REDACTED]: Аутом.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Аутом.

Сведок [REDACTED]: Аутом, како...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада како сада идете кроз ту улицу аутом која је непроходна, јер нисте могли да прођете јер је била гужва, а сада....

Сведок [REDACTED]: Не, у граду је била гужва, треба кроз град проћи, не, не, овда је..., ја сам кроз овај народ прошао одма и улицом идем, нема проблема, нема никаквог...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Е Ви добро познајете ваш град наравно?

Сведок [REDACTED]: Па био сам командир милиције четири године и знам и људе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Наравно. Где се налази кућа [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Кућа [REDACTED] се налази у правцу града када идеш од Миланове куће у правцу града на десну страну, на десну страну, онде где је била стара пекара отприлике ту негдје, значи ту негдје

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја не знам, малопре сте поменули....

Председник већа: Колико од куће? Колико од куће?

Сведок [REDACTED]: Па има једно 150 метара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то место где сте Ви њега сустигли?

Сведок [REDACTED]: Изнад куће можда 20 метара, то је значи ту гдје је та пекара вјероватно на десну страну је [REDACTED] кућа негдје ондје од оне три, имају њих два брата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: И на том брдашцу ту ја сам њега

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ту.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи ако сам Вас добро разумео, то је у близини куће....

Сведок [REDACTED]: Да, да, у близини куће, јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте, [REDACTED]. Он је радио у трговачком као возач, знам ја њега, мислим знам те све људе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Е сада ћу да се вратим, Ви га кажете ставите у кола, враћате га кући, чули сте да је пуцао на комшију...

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И шта је урадио, шта је било са комшијом?

Сведок [REDACTED]: Прво су рекли рањен је, онда рекли убијен, ја лично нисам видио, ја лично нисам видио јер ја сам се забавио другим стварима...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А Ви када сте Ви дошли до куће овај Драгишића, јесте ли видели тело од комшије на....

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли било тело, или је склоњено било?

Сведок [REDACTED]: Немам појма било је свјета пуно, нисам уопште, ја то нисам видио....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли Вам то као начелнику безбедности није било важно, шта су Вам рекли убио је комшију и шта?

Сведок [REDACTED]: Па шта, па готова ствар убио је, ради увиђај ја сам очекивао да ће полиција доћи и урадити увиђај, ништа нису урадили, ја сам их питао....

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па не, Ви кажете журите, журите да припремите сахрану за ових 17 људи који су убијени....

Сведок [REDACTED]: Па нормално, у граду је пуцњава, треба главе сачувати људи, да ишта урадимо да се нешто предузме, да се не дешава шта се дешавало.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте Ви познавали тога комшију?

Сведок [REDACTED]: А?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте Ви познавали?

Сведок [REDACTED]: Јесам, све сам ја људе знао од двије до осамдесет година.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А јесте чули да је пуцао на сина његовог?

Сведок [REDACTED]: Е не знам то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте икада, кажете разговарали сте са [REDACTED], баш сте мало пре рекли да сте добри... да ли сте икада причали са [REDACTED] о томе шта је урадио Ваш брат од стрица?

Сведок [REDACTED]: Да Вам кажем, никада са никим нисам хтјео о тим стварима причати, ја сам био...

Заменик тужиоца за ратне злочине: О чему причате ако не причате о најважнијој ствари, Ваш брат је убио његовог оца и Ви о томе нећете да причате?

Сведок [REDACTED]: Па ја када одем прво о рату не причам, то је једна ствар, друга ствар ја сам био заробљен осам и по мјесеци у Двору 1996., сам размјењен, и не желим једноставно о тим стварима да причам и ово сада што причам то мене потресује. А поготово када одем у Петровац да причам о рату, па нисам излудио, па онда да одма ратујемо тамо, ако почнемо о рату причати, јер нема тамо човека који није оштећен, којем неко није оштећен, којем неко није погинуо, којем неко није убијен, којем неко није нешто, и значи свака прича око те приче када одеш тамо само може водити сукобу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: И не желим апсолутно значи, ја сам тог [REDACTED] смакао, ма бјежи ми са очију да те..., нећу да те видим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Сведок [REDACTED]: То сигурно не причам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па немам судија више питања, једино ако може да нам помогне, где можемо да нађемо овог [REDACTED], обзиром да се вратила, није уручена....

Председник већа: Јер ми смо имали непотпуну..., то ћемо после питати браниоца, видећемо то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислио сам ако може сведок да нам...

Сведок [REDACTED]: Ја знам да је он био, оно када је изашао из затвора једно време да је био у Дервенти, па сам онда чуо да је био у Лакташима, па сам чуо да је можда негдје у Модричи био, могао бити, не знам лично могу преко ових својих да се распитам, можемо ми њега наћи није њега проблем наћи....

Председник већа: Било би добро, то је предлог чини ми се Ваш, било би добро да у контакту са браниоцем да обезбедите то и наравно суд са своје стране, неку адресу, ето, а Ви сигуран сам да имате тамо...

Сведок [REDACTED]: Није проблем да нађемо...

Председник већа: ...начина оперативних да Ви дођете до тога, наравно није то Ваша обавеза, ја само овако...

Сведок [REDACTED]: Да, да. Да, ма није проблем, помоћи ћу у сваком случају што могу.

Председник већа: Кажите ми [REDACTED], шта је са њима?

Сведок [REDACTED]: Овај, [REDACTED] се убио, а [REDACTED] је погинуо. [REDACTED] је добио био рак и...

Председник већа: Добро, кажите ми [REDACTED] испред мртвачнице, је ли био са пушком или без? Је ли био наоружан или није, да ли се сећате?

Сведок [REDACTED]: Ја то нисам видио, можда јест...

Председник већа: Само Вас питам да ли се сећате.

Сведок [REDACTED]: Али ја стварно нисам, ја сам само видио, рекао овим, вјероватно на себи није имао, можда је у гепеку, можда је у ауту или уз ранац ако је ранац спустио, уз ранац, они када дођу рецимо тамо кафић има па ранац метне, и метне пушку поред и онда иде унутра или када дође и остави и спусти, стоји то, то је тако било.

Председник већа: Када сте га разоружали, како сте то описали, шта сте урадили са пушком?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим тада да сам је у гепек метнуо, овај мали да је метнуо у гепек, и реко ништа сутра ћемо пушку оставити, није проблем реко биће у гепеку, и тада сам и ону полицију питао хоће ли вама то требати за вјештачење, ма јебеш то каже, дај болан, немој се замајавати са тим...

Председник већа: Колико пута сте Ви долазили и одлазили, рекли сте отишли сте, задржали сте се до сат времена?

Сведок [REDACTED]: Па долазио сам у току дана сигурно можда још три, четири пута.

Председник већа: Још три, четири пута?

Сведок [REDACTED]: И навече вјероватно, навече сам...

Председник већа: Добро, тог првог пута сте описали, дошли сте, кренули за њим, разоружали га, вратили га назад, поседели ту до сат времена како сте описали, и отишли, колико пута сте још долазили и одлазили и где сте га затицали, где сте видели Вашег брата Драгишић Милана?

Сведок [REDACTED]: Био је у соби..

Председник већа: Сваки пут када сте дошли?

Сведок [REDACTED]: Када сам дошао у соби, вамо дјеца била, жена је његова, дјеца, све то кукњава, мати, знате како је то.

Председник већа: Дали сте чули за..., питао вас је бранилац за два лица код хотела. Јел знате како се зову та лица?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим то је [REDACTED] су га звали...

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]

Председник већа: Да ли вам је познато [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, [REDACTED] и тај други не знам. Како рекосте?

Председник већа [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Не знам тога. [REDACTED] знам. Он је имао циркулар, он је имао циркулар.

Председник већа: Јесте, јесте и баш је пилао дрва, колико се ја сећам да је...

Сведок [REDACTED]: Њега знам, знам му и браћу и браћу му знам.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Њега знам, тога [REDACTED] не знам. А то је, вјерујте једну ствар, то је такав хорор био та два, три дана, да је то стварно било страшно. Ја сам свашта прошо и у рату и прошао сам логор, у Лори сам био, доживео сам свега и свачега, али та два дана никад. Никад нешто горе нисам доживио. Тад је људски живот вредио двије паре.

Председник већа: А којим колима сте отишли по Милана, кад сте ишли да га вратите?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ишо с пушком и тако даље. Којим колима сте ишли доле?

Сведок [REDACTED]: Па ја сам имао задужен „голф“ црвени. Црвени „голф“ био, онај...

Председник већа: Не могу да се сетим оног „смарта“, неко је поменуо.

Сведок [REDACTED]: А [REDACTED] је имао „смарта“ малог оног, оно мало...

Председник већа: Јесте.

Председник већа: Он је имао тога „смарта“.

Председник већа: А кад сте ишли по овога...?

Сведок [REDACTED]: Не може он у „смарт“, не може нормалан човек стати. То је тако малено, то још онај најмањи „смарт“, то не може..., само дјете може стат.

Председник већа: Па јел с вама колима ишао [REDACTED] или је својим „смартом“?

Сведок [REDACTED]: Не, он је пјешке пошао. У ствари ја не знам чиме је он отишао, каже отишао је он, за њим идите. Ја мислим или...

Председник већа: Каже он био сам у своме малом „смарту“ неки..., каже. Е сад да ли када је дошао пред кућу или...?

Адвокат Томислав Вишњић: Кад је дошо пред кућу судија.

Председник већа: Да, да, могуће.

Сведок [REDACTED]: Вероватно.

Адвокат Томислав Вишњић: После је ишао пешице за њим.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Па све је то близу, брзо је ишло, тако да..., али ми смо једино аутом кренули.

Председник већа: Добро. Опишите ми вашег брата. Описали сте га испред мртвачнице, стаклен поглед и остало. А у кући кад сте дошли горе, када сте га разоружавали па касније.

Сведок [REDACTED]: Требало нам је добро више од пола сата, 40 минута, да само добије нормалан поглед.

Председник већа: Јел говорио нешто?

Сведок [REDACTED]: Па само малог спомиње, кука, [REDACTED] удара се по прсима, по глави...

Председник већа: А [REDACTED] да.

Сведок [REDACTED]: То је страшно било, то је..., и само да смо ми допрели да га смиримо да нормалан поглед, то је, то је било страшно гледати. Он је ту шок огроман доживео и вероватно, ја онако гледајући, нисам неки лаик, прошао сам

доста тих увиђаја радио и све то, он је тог момента сигурно имао битно смањену урачунљивост, то је био страشان шок за њега.

Председник већа: Ви га извештачите. Добро.

Сведок [REDACTED]: Да, и сад нормално, то не оправдава никакав поступак или не знам ни ја шта, али баш је било, било је страшно.

Председник већа: Добро. Да ли се неко досетио? Јел имате ви питања за брата? Немате. Јел неко има неко ново питање можда у међувремену? Не. Тужиоче не, браниоче не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само једно судија.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте криви што нам помажете да...

Председник већа: Добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте дали наредбу да га врате, овом вашем помоћнику, да врате Милана кући. Па јел га вратио кући?

Сведок [REDACTED]: Да, да, заједно смо сјели у ауто и вратили.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не. Него први пут кад је дошао?

Сведок [REDACTED]: Момцима овим?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад је видео мрвог рођеног брата, па сте рекли овима склоните га, не знате шта је било. Јесте ли питали после јел га вратио кући, шта је радио с њим?

Сведок [REDACTED]: Одвезао га кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И где га је оставио?

Сведок [REDACTED]: У кући.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јел ушао с њим у кућу?

Сведок [REDACTED]: Он је њега одвезо, у кућу иди реци матери шта је било. Тамо, амо. Већ је то народ дошо, већ је то...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је вама рекао да је он направио неко чудо?

Сведок [REDACTED]: Па дошао је један полицајац војни, каже...

Заменик тужиоца за ратне злочине: А не један од ваше двојице ове?

Сведок [REDACTED]: Није од те двојице, дошао је каже изгледа да је пуцао у [REDACTED]

Заменик тужиоца за ратне злочине: То се десило после, након што га је вратио кући?

Сведок [REDACTED]: Да, да. И ми смо одма се вратили горе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И то је био разлог зашто сте кренули кући?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Добро.

Сведок [REDACTED]: Кажем вам то...

Заменик тужиоца за ратне злочине: „Смарт“ се производи од '98.

Председник већа: Па сад ја не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мислим није важно, него ето...

Сведок [REDACTED]: Сва та убиства...

Адвокат Томислав Вишњић: Ако каже да је возио „смарта“ возио је „смарта“, сад...

Председник већа: Што каже неко можда и „спарк“ онај „шевролет спарк“.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Јел „смарт“ или „спарк“?

Сведок [REDACTED]: А мало неко ауто, то баш смјешно ауто. Па ја мислим, могуће „спарк“ тај.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Могуће, могуће.

Оптужени Милан Драгишић: То је ауто било тад, тад није било горива, и онда се гледало што јефтиније, тако нешто...нешто малено било, двојица сједну, трећи нема мјеста назад.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро. Јел то то. Јел постоји нешто што вас нисмо питали?

Сведок [REDACTED]: То је углавном зато што за сва та убиства је велика грешка урађена од стране полиције што није рађен увиђај, ни за једно. Ни за једно, и зато даје могућност разном манипулација, али то је њихова грешка велика, и ту они су на професионалном плану пали тотално. Морали су радити увиђај.

Председник већа: Шта ви сада радите?

Сведок [REDACTED]: Ја сам командир јединице једне био у СИП-и, у Сарајеву, сад сам у Бања Луци командир јединице...

Председник већа: Нисам вас разумео.

Сведок [REDACTED]: Државне полиције БиХ, исто радим још, још имам двије године.

Председник већа: А шта радите ту?

Сведок [REDACTED]: Обезбеђење личности и објеката БиХ, пратање личности оних које имају из Бања Луке горе у Сарајево и тако, имам сто људи.

Председник већа: Овде сте тражили трошкове за долазак колима у оба правца, како смо ми срачунали је 15.415,00 динара. Јел то обухвата те ваше трошкове?

Сведок [REDACTED]: Колико је то, ја не разумијем се колико...гледајте ја сам из Петровца дошао, то је 47 литара, 500 километара.

Председник већа: Ето 240 конвертибилних марака, каже тужилац, ако можемо да верујемо.

Сведок [REDACTED]: 500 километара је...Један правац 500...

Председник већа: Јел то обухвата 240 конвертибилних марака?

Сведок [REDACTED]: Тако да.

Председник већа: Јел то то?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Пошто ми имамо неке наше податке.

Сведок [REDACTED]: Па има путарина, путарина вам изађе око 60...

Председник већа: Али ми можемо у динарима да вам досудимо, то да знате.

Сведок [REDACTED]: Па нема везе.

Председник већа: Добро, дали то значи износ у динарима који ви тражите, 15.415,00.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да, добро.

Сведок [REDACTED]: Ма није проблем, ја...

Председник већа:

Сведок на име доласка и повратка колима тражи износ од укупно 15.415,00 динара.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Сведоку се досуђује на име трошкова износ од 15.415,00 динара.

То ћете са службом да решите. Хвала вам лепо. Чекали смо вас неко време, били смо стрпљиви, али сте на крају дошли.

Сведок [REDACTED]: Па вјерујте имао сам проблема и с притиском мало и имао сам обавеза, два, три пута није било намјерно вјерујте.

Председник већа: Верујем, али видите са браниоцем ако успете да некако овог, ми ћемо с наше стране што можемо, овог [REDACTED] званог [REDACTED] да га...

Сведок [REDACTED]: Он је, јој, вјерујте то је један...

Председник већа: Е овог сам хтео да вас питам, знам да ми је нешто...

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли сте видели [REDACTED] или чули тог дана за неко његово кретање?

Сведок [REDACTED]: Он је у граду био, нисам га ја лично видио овако.

Председник већа: Јесте ли чули за његово кретање тог дана?

Сведок [REDACTED]: Али знам да су причали да је ишо и пуцао.

Председник већа: Кад?

Сведок [REDACTED]: По граду.

Председник већа: Тог дана или тих дана?

Сведок [REDACTED]: Тај дан и навече и сутрадан, мислим то је његов поса био, он је за те задатке био.

Председник већа: Добро. Хвала лепо. Личну карту сте узели, немојте да заборавите.

Сведок [REDACTED]: Јесам ли узео личну карту?

Председник већа: Ја мислим да сам вам вратио.

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам, хвала. Има резервна београдска, нема везе.

Председник већа: Добро, то је то. Јесте, јесте, хвала лепо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, наредни се заказује за:

-10.05.2018.године, у 09.30 часова, судница број 4.

Што се присутнима саопштава уместо позива те позив нећете добити.

Ми ћемо да пробамо нешто за овог [REDACTED], можда ћете нам ви нешто јавити за [REDACTED]

Адвокат Томислав Вишњић: Шта вам се вратило судија тачно?

Председник већа: Одсељен, одсељен.

Адвокат Томислав Вишњић: Одсељен, значи била је добра адреса?

Председник већа: Очигледно. Мислим више није добра, у неком моменту је била добра.

Адвокат Томислав Вишњић: Зато што сам био добио и један број телефона, на који ми се нико није...покушавао сам да га добијем.

Председник већа: 10.05.2018., у 09.30, судница број 4.

Довршено у 10.30 часова.

Записничар

Председник већа-судија